

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 103/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 47/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 47/07.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 16. februára 2007 podal okresnému súdu žalobu, o ktorej je vedené konanie pod sp. zn. 8 C 47/07, a pri označení porušovateľa práv

okrem označenia okresného súdu uviedol „*zákonný sudca JUDr. O. D. opakovane nečinná - recidivista*“. Sťažovateľ ďalej uvádza: „*Sťažovateľ podal žalobu proti nečinným osobám... Odporcovia napriek povinnosti konať - nerešpektujú rozsudok Európskeho súdu..., neodstránili prietahy a nečinnosť v konaní OÚJP-194/10-TT-1999 kriminálnici neboli obžalovaní a nároky poškodeného neboli zabezpečené...*

Okresný súd Bratislava I namiesto konania vo veci 8C/47/2007 absurdne vyčína – zákonná sudkyňa sa nedokáže zbaviť absurdít a zneužívania moci, pokračuje v nezmyselných prietahoch a porušuje základné práva sťažovateľa...

Sťažovateľ podal žalobu... pre nerešpektovanie rozsudku Európskeho súdu...

Okresný súd vydal uznesenie... zo dňa 04. 05. 2007, ktoré je absurdné. Odmietol návrh sťažovateľa, len preto, že nevie získať od odporcov ich adresy. Pritom to nie je dôvod na odmietnutie, pretože boli uvedené adresy pracovísk odporcov. Šlo iba o úskočný výkon a jasne dokazovanie brutality zákonnej sudkyne.

Sťažovateľ sa proti uzneseniu včas odvolal...

Absurdné uznesenie... je iba zbytočný prietah, zbytočné odvolacie konanie.“

V sťažnosti sťažovateľ uplatnil námietku predpojatosti proti sudcom ústavného súdu „*Gajdošíková, Lalík, Luby, Auxt, Meszaros, ktorých zažaloval pre používanie nepravdivých údajov a na základe nich rozhodujú, za účelom odbiť dôvodné sťažnosti*“, a požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

Zároveň sťažovateľ uviedol, že je „*brutálne diskriminovaný, keď ani rozsudok v jeho prospech na Európskom súde mu nepriniesol úľavu, ale pokračujúce obštrukcie zo strany štátu SR*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava I v konaní 8C/47/2007 porušuje základné práva D. B. podľa čl. 6 medzinárodného dohovoru, čl. 14 a čl. 17 medzinárodného dohovoru.

II.B. Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť satisfakciu D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 5,000.000.- Sk za opakované porušovanie jeho základných práv a za nerešpektovanie rozsudku Európskeho súdu č. 57678/00 zo dňa 27. 06. 2006.

II.C. Ústavný súd zrušuje uznesenie 8C/47/2004-108 zo dňa 04. 05. 2007 a prikazuje Okresnému súdu Bratislava I konať bez ďalších prieťahov pod hrozbou zvýšených sankcií. Okresný súd musí rozhodnúť do 30 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

V prípade pokračujúcich prieťahov Okresným súdom v konaní 8C/47/2007 si môže D. B. uplatňovať za každý mesiac omeškania 1,000.000,- Sk od OS Bratislava I, bez súdneho konania, priamo od predsedu súdu a uplatnenie požiadavky musí byť do 3 dní vyhovené, inak si môže D. B. uplatniť aj úroky z omeškania vo výške 17.6 % z dlžnej sumy od dňa povinnosti zaplatiť do dňa zaplatenia.

II.D. Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.E. Okresný súd Bratislava I zaplatí trovy konania, advokáta a poplatky do 15 dní od dňa Doručenia Nálezu Ústavného súdu. “

II.

Sťažnosť sťažovateľa bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2007 pridelená sudkyňi spravodajkyňi členke IV. senátu ústavného súdu, ktorého predsedom bol sudca JUDr. Ján Luby (ďalej aj „sudca“).

Sudkyňa spravodajkyňa oznámila námietku predpojatosti bez meškania predsedníčke ústavného súdu, ktorá predložila túto námietku na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) senátu ustanovenému na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce z 5. septembra 2007.

Dňa 6. februára 2008 sudca sudkyňi spravodajkyňi oznámil, že mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava II, aby sa ako odporca vyjadril k návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáha voči nemu ochrany osobnosti, náhrady nemajetkovej ujmy a škody a vyslovuje svoju predpojatosť. Na základe uvedeného ústavný súd uznesením č. k.

0. ÚS 2/08-8 z 13. februára 2008 rozhodol, že sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 účinného od 1. marca 2008 sa sudkyňa spravodajkyňa v tejto veci stala členkou I. senátu ústavného súdu. Keďže sťažovateľ v sťažnosti uplatnil námietku predpojatosti aj voči sudcovi Milanovi Ľalíkovi, ako jednému z členov I. senátu ústavného súdu, ústavný súd uznesením č. k. 0. ÚS 25/08-8 z 27. februára 2008 po predchádzajúcom vyjadrení sudcu Milana Ľalíka rozhodol, že sudca Milan Ľalík nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 19. decembra 2007 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči zákonnej sudkyňi v namietanom konaní, ale aj voči sudcom ústavného súdu.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprimeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi, naznačujú zaujatosť sudcov ústavného súdu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonnú sudkyňu, a tým v podstate aj sudcov všeobecných súdov, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávania úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd poznamenáva, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008